

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Goliat-Vita”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Goliat-Vita” împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea venitului ratat,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 02 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Goliat-Vita” și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 19 mai 2015,

c o n s t a t ă

La 17 octombrie 2014, SRL „Goliat-Vita” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea venitului ratat.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Goliat-Vita” a indicat că la data de 20 martie 2012 șeful secției de audit post-vămuire al Biroului Vamal Cahul, Lupacescu Iulian, Inspectorul principal al secției de audit post-vamal al Biroului Vamal Cahul, Cocev Nadejda, Inspectorul principal al Inspectoratului Fiscal Principal pe ATO Găgăuzia, Bairactar Ivan, au efectuat auditul post-vamal al activelor importate de întreprinderea SRL „Goliat-Vita” destinate pentru a fi introduse în capitalul social al întreprinderii cu scutirea plăților vamale, în rezultatul căruia prin actul de audit s-a constatat că echipamentul tehnic importat în baza declarației vamale nr. 2510124 din 06 ianuarie 2009 și nr. 25101573 din 14 iunie 2010 nu poate fi inclus în capitalul social al întreprinderii, deoarece nu au fost respectate cerințele pct. 4 al Hotărîrii Guvernului a RM nr.102 din 30 ianuarie 2007 și nu au fost corect indicate conturile.

În temeiul celor expuse la data de 26 martie 2012, de către Biroul Vamal Cahul a fost întocmită decizia de regularizare nr.22 privind încasarea de la întreprinderea SRL „Goliat-Vita” a obligației vamale de 30 094,36 lei pentru importul neachitat a echipamentului în perioada anilor 2009-2010 și amenzii în mărime de 6 014, 58 lei.

Susține reclamanta că la 16 aprilie 2013, Biroul Vamal Cahul a aplicat sechestrul pe contul bancar al SRL „Goliat-Vita” în lipsa participării executorului judecătoresc cu

încălcarea prevederilor legale ale Codului de Executare. Astfel consideră reclamanta că a fost încălcat dreptul de proprietate al întreprinderii.

Menționează că pe motivul sechestrării contului pe un termen de 10 zile, întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 36 943 lei, ce constituie venitul ratat al SRL „Goliat-Vita” pe această perioadă, timp în care activitatea lucrătorilor a fost sistată, contractele nu se executau și respectiv nu au fost achitate impozitele. Declară că, Biroul Vamal Cahul a încălcat prevederile art. 514 Cod Civil.

Cere SRL „Goliat-Vita” recunoașterea acțiunilor Biroului Vamal Cahul privind sechestrarea contului pe un termen de 10 zile ca ilegale și încasarea în beneficiul întreprinderii SRL „Goliat-Vita” a veniturii ratat în mărime de 36 943 lei de la Biroul Vamal Cahul.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 19 mai 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța de judecată a conchis că dispozițiile emise de Biroul Vamal Cahul privind suspendarea operațiunilor pe conturile bancare au fost legale, bazate pe prevederile Codului Vamal, care stipulează că independent de contestarea deciziei de regularizare, încasarea obligației vamale nu se suspendă, Biroul Vamal fiind obligat de a întreprinde toate măsurile pentru încasarea sumelor.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 02 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Goliat-Vita” și menținută hotărârea Judecătorei Cahul din 19 mai 2015. Instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La 01 martie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, SRL „Goliat-Vita” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Cahul din 02 februarie 2016 și hotărârii Judecătorei Cahul din 19 mai 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului SRL „Goliat-Vita” a invocat că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel sînt neîntemeiate și ilegale. Consideră acțiunile întreprinse de Biroul Vamal ilegale, întrucît sechestrarea contului bancar al SRL „Goliat-Vita” a fost efectuată în lipsa executorului judecătoresc.

Indică SRL „Goliat-Vita” că ar fi plătit amenda și fără ca să-i fie sechestrat contul, întrucît termenul de executare benevolă al hotărîrii nu expirase, însă suspendarea contului a dus la stoparea întregului proces de activitate al întreprinderii.

Declară SRL „Goliat-Vita” că intimatul prin acțiunile sale a încălcat prevederile art. 315, 316 Cod Civil și anume a dreptului de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Sub un alt aspect, remarcă recurenta că Curtea de Apel Cahul a examinat acțiunea fără înștiințarea părților la proces și anume, a apelantului, acesta nefiind citat despre data, ora și locul ședinței, astfel fiind încălcate normelor de drept procedural.

La 28 martie 2016, în adresa intimatului Biroul Vamal Cahul a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Goliat-Vita” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 aprilie 2016 Biroul Vamal Cahul a depus referință, solicitînd respingerea recursului, cu menținerea deciziei Curții de Apel Cahul din 02 februarie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Cahul din 19 mai 2015, pe care le consideră legale și întemeiate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Goliat-Vita” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Biroul Vamal Cahul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul recurentei SRL „Goliat-Vita” precum că prin acțiunile de suspendare a conturilor bancare de către Biroul Vamal Cahul au fost încălcate drepturile de proprietate ale întreprinderii, deoarece dispozițiile emise de către Biroul Vamal Cahul privind suspendarea operațiunilor pe conturile bancare au fost legale, efectuate în baza art. 129 alin. (5) al Codului Vamal care prevede că organul vamal este în drept să emită și să înainteze băncii respective dispoziția de suspendare a operațiunilor bancare în partea de cheltuieli din contul plătitorului restanțier pînă la achitarea deplină, Biroul Vamal Cahul fiind obligat de a întreprinde toate măsurile pentru a încasa obligațiile vamale.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei precum că acțiunile întreprinse de Biroul Vamal sunt ilegale, întrucît sechestrarea contului bancar al SRL „Goliat-Vita” a fost efectuată în lipsa executorului judecătoresc, deoarece actele executorului judecătoresc nu au nici o tangență cu dispozițiile Biroului Vamal. Or, în prezenta acțiune sunt contestate acțiunile Biroului Vamal Cahul, manifestate prin deciziile nr. 141 din 10.04.2013 și nr. 143 din 10.04.2013 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale plătitorului.

Referitor la argumentul recurenței precum că sechestrarea nu a fost legală întrucât a fost aplicată pe toată suma deținută în conturile bancare și nu doar în partea echivalentă cu suma datoriei, se reține că prevederile legii nu conțin asemenea reglementări, ceea ce denotă că acțiunile de suspendare a conturilor sunt legale.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenței SRL „Goliat-Vita” precum că acesta ar fi plătit amenda și fără ca să-i fie sechestrat contul, întrucât termenul de executare benevolă al hotărârii nu expirase, deoarece în cazul în care persoana se eschivează de la onorarea drepturilor de import și de export, organul vamal este în drept să emită și să înainteze băncii respective dispoziția de suspendare a operațiunilor bancare în partea de cheltuieli din contul plătitorului restanțier până la achitarea deplină.

De asemenea nu poate fi reținut, argumentul recurenței precum că Curtea de Apel Cahul a examinat acțiunea fără înștiințarea apelantului, acesta nefiind citat despre data, ora și locul ședinței, deoarece este neîntemeiat, părțile fiind legal citate, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la dosar, însă din motiv că nu s-au prezentat, instanța de apel a examinat pricina în lipsa părților, procedura de citare fiind executată integral.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Biroul Vamal Cahul ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Goliat-Vita”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic